

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1443/2024
30.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због три кривична дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Зорана Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 721/23 од 13.03.2024. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.149/24 од 06.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.10.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Зорана Крстића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 721/23 од 13.03.2024. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.149/24 од 06.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 721/23 од 13.03.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења три кривична дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ и осуђена на новчану казну у одређеном износу од 300.000,00 динара. Истом пресудом окривљена је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.149/24 од 06.08.2024. године, делимичним усвајањем жалбе ОЈТ у Нишу, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу К 721/23 од 13.03.2024. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Нишу окривљеној АА, због извршења три кривична дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ, изрекао условну осуду, којом је утврђена јединствена казна затвора у трајању од шест месеци, која се неће извршити уколико окривљена у року од три године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је жалба ОЈТ у осталом делу, као и жалба браниоца окривљене одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљене АА - адвокат Зоран Крстић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али из образложења захтева произилази да га суштински подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побјигане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе или јој утврди по мери блаже казне и одреди рок провере у трајању од једне године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Према наводима захтева, дела за која је окривљена оглашена кривом нису кривична дела, иако садрже сва законска обележја кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ, с обзиром да представљају дела малог значаја у смислу члана 18. КЗ. Наиме, степен кривице окривљене није висок, штетне последице дела због којих би окривљена била одговорна су незнатне, јер је осим промене пребивалишта, окривљена нудила оцу деце да их посећује и одржава личне односе са њима имајући у виду примарно интересе и добробит деце. Такође, општа сврха изрицања кривичних санкција је остварена имајући у виду дуготрајно вођење поступка. Имајући у виду све наведено и да је окривљена оглашена кривом за кривично дело за које прописана новчана казна или казна затвора до две године испуњени су услови из члана 18. КЗ за постојање дела малог значаја.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене адвоката Зорана Крстића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљене адвоката Зорана Крстића, те били предмет разматрања другостепеног већа Вишег суда у Нишу које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Нишу К 721/23 од 13.03.2024. године. Другостепено веће Вишег суда у Нишу је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 3, у ставу другом другостепене пресуде Кж1 бр.149/24 од 06.08.2024. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

У престалом делу захтева бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама и указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП, наводима да је неправилна одлука о кривичној санкцији и да је суд морао да има у виду и друге олакшавајуће околности, што није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па стога Врховни суд ове наводе захтева није разматрао ни ценито.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Зорана Крстића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић